

בבא מציעא קיד - ב

עניין: אליהו הנביא כהן הוא

קהלת יעקב ערך אי"ל

אליהו היה כולל מארבע נשמות וזה קוד אליהו צארבע, נשמה אחד נשמת יוסף ויתרו והם נשמה אחד והיה זו משעה שנולד, נשמת שני נשמת נדב ואזיהוא והן גם כן נשמה אחד לפי שהם תרי פלגי גופא (וזה אחר נ"ז), והשלישית נשמת גד, והרביעית נשמת בנימין מהרב ז"ל (שער הגלגולים הקדמה ל"ב), ועל כן נחלקו רז"ל (בראשית רבה פרשה ע"א אות י"ב) מהן אמרו שצא מגד, ומהן אמרו שהוא מצני בניו של רחל ושניהם אמת לפי מה שכתבתי, והנה נשמת אליהו שירדות לעולם הזה ומתגלה לנדיקים הוא נשמת בנימין, ונשמה שהיתה זו מגד כיון שעלתה שוב לא ירדה מהרב ז"ל (שם), ורמזו בזה ויקהל (קצ"ז) ע"ש, ונשמת יוסף שהיה לו לאליהו ניתן ליונה הנציא, ועל כן נקרא בן אמיתי ע"ש, ודבר הוי"ה בפין אמת (מלכים א' י"ז כ"ד) וזה שם וכן כתב הרב ז"ל.

בן יהודע

דף קי"ד. ולאו כהן מר. קשא אחזי לא ח"ל כן תבף כשראהו קודם שגשא ונתן עמו בד"ת. ונ"ל כס"ד, רידוע כשיצא אליהו זכור לטוב. בשעת המעלה יבא ממנו ניון אחד בלבד, ובמ"ש מהר"י לחח ז"ל, וזה מוכרח, דהא יודמן צרבע אחד בכל העולם כולו מאה מילות ויותר, ואלל מי ילך, אלא מוכרח לומר דמתחלק לכמה ניטיות, אבל כשיצא ללמד תורה לתכמים לא יבא ניון אלא שלם, דהא לא בא בצדורח רבא קרישא, מפני שהלך להליל את רב המנונא סבא, ואם אפשר צכך היה לו לבוא לכאן ניון, ולכאן ניון, ולכן בתחלה כשראה אותו חשב שצא כדי לילך למילה, ואין צנוף זה הנראה אליו אלא רק ניון אחד, ולכבי לא הקפיד אקצרות, אך אחר שגשא ונתן עמו בד"ת, הבין שהוא שלם ואינו ניון כי היה להם סימן בדבר זה שהוא לא ילמד תורה אלא בחלק שלם, ולא במדרגת ניון, ולכן שאל אותו עתה ולאו כהן מר. ודע דאיתא במדרש תלפיות אות א',

בראשית רבה עא, ט

על עולמו. פעם אחת נחלקו רבותינו בדבר, אלו אומרים משל גד ואלו אומרים משל בנימין, בא ועמד לפניהם אמר להם רבותינו מה אתם נחלקים עלי אני מבני בניה של רחל אני.

תנא דבי אליהו רבה פרק י"ח

[נג] פעם אחת היו רבותינו ושאר חכמים יושבין בבית המדרש, והיו חולקין זה עם זה, ואמרו מהיכן אליהו בא, זה אומר מזרעה של רחל, וזה אומר מזרעה של לאה, עד שהן חולקין זה עם זה, באתי אליהן ועמדתי לפניהן, ואמרתי להן: רבותי, אין אני בא אלא מזרעה של רחל, ואמרו לי תן סימן לדברך, אמרתי להן ולא [כף] כתיב ביחסין של שבט בנימין ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם [דברי הימים א, ח, כז], ואמרו לי ולא כהן אתה, ולא כף אמרת לאשה האלמנה אף עשי לי משם עגה קטנה בראשנה, והוצאת לי ולך ולבנה תעשי באחרנה [מלכים א, יז, יג], אמרתי להן אותו תינוק משיח בן יוסף היה, ורמז רמזתי לעולם שאני יורד תחלה לבבל ואחר כף יבוא משיח.